

A középiskolai tanulók szétválasztása nemek szerint. Ha az együttes nevelés problematikus, csak a serdülő korban válik azzá. A serdülő korban ugyanis a fiúk testileg-lelkileg lassabban fejlődnek, mint a leányok, úgy hogy a fiú ebben a korban egy-két évvel elmarad fejlődésben az egykorú leány mögött. Ha ehhez még az az eset is hozzájön, ami az amerikai középiskolában minden napos, hogy az osztályok többségét a leányok teszik ki, a következők nagyon károsak. A középiskola végén a leányok jobb eredményt tudnak felmutatni, — az ösztöndíjak nagyobb részét is ők nyerik el — míg később a fiúk ép úgy boldogulnak az életben, mint a leányok. Másrésztől meg a fiúk folytonosan elmaradoznak és sokkal kisebb számban végzik el a középiskolát, mint a leányok.

Ezért gondoltak arra Chicagóban, hogy a négyosztályú középiskola két alsó osztályában a tanulókat nemük szerint szét kell választani és a nevelést a tanulók fejlődésének megfelelően berendezni. Ez a szétválasztás már négy éve tart és az eredmények nagyon kielégítőek, amint *J. E. Armstrong*, a *School Review* májusi számában leírja. A tapasztalatok azt mutatták, hogy egy fiúosztály lelki összetétele nagyon különbözik akár egy leányosztályétól, akár egy vegyes osztályétól és ezért mindenikben másnak kell lennie a nevelési eljárásnak. A szülők, tanárok és tanulók is nagyon jónak gondolták előre a szétválasztást és az eredményekkel is meg vannak elégedve. Kitűnt ugyanis, hogy nem minden tanár tudja egyformán jól nevelni mindkét nemet, sőt a szerző állítása szerint nem mindig férfitanárok a legalkalmasabbak fiúk nevelésére, vagy nők a leányok nevelésére. Érdekesek az apró különbségek, de nehéz megmondani, milyen különbséget kell tenni anyagban és módszerben. A tankönyveket is alkalmazni kellene szerző szerint a tanulók neméhez. Az anyanyelv tanításánál nehéz a könyvek megválogatása és a fiúk gyenge akaraterejének legyőzése. A fiúk jobban elvégzik az írásbeli dolgozatokat az iskolában, a leányok otthon. A nyelvekben a leányok tűnnek ki, mert szóemlékezetük erősebb, a fiúkat tehát támogatni kell a nyelvtanulásban. A természettudományokban viszont a fiúk jobb megfigyelők és logikusabban gondolkoznak; kísérletekre is szívesen vállalkoznak. Mennyiségtanban, különösen mértanban, a fiúk több eredetiséggel dolgoznak. Különbség tehát van elég.

Az eredmények is a szétválasztás mellett szólnak. Azóta a középiskolában aránylag több fiú van, mint azelőtt; a középiskola végén a fiúk is érnek el olyan eredményt, mint a leányok. És az is sokat jelent, hogy a tanulók is szívesebben veszik ezt a rendszert, mint az együttes nevelést.